

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně E. L., bytem M., zastoupené Mgr. Libuší Hrušovou, advokátkou, se sídlem nám. Republiky 28, 301 00 Plzeň, proti žalované České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5, Křížová 25, v řízení o žalobě ze dne 19.9.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2012 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 19.9.2012 se žalobkyně domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2012 č.j. X. Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť byla poškozena na subjektivních právech, protože žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí nedostatečně zohlednila veškeré aspekty nutné k posouzení nároku na vyšší stupeň invalidity a také OSSZ i ČSSZ pochybila, neboť řádně neaplikovala jednotlivá procentuální ohodnocení jejího nepříznivého zdravotního stavu, proto bylo požadováno zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 19.7.2012 včetně všech na to navazujících rozhodnutí a rovněž byla požadována náhrada nákladů řízení dle dodatečné specifikace. (K žalobě byla mimo jiné připojena i kopie napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 19.7.2012 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.4.2012 č.j. X, kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu podle ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o

důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 10.4.2012 není žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 19.7.2012 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 21.6.2012 bylo zjištěno, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 25% dle kapitoly VIII, odd. A, položce 5a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), a vzhledem k dalšímu postižení byla zvýšena daná hodnota o dalších 10% dle § 3 odst. 1 vyhlášky, celková hodnota tak činí 35%, proto nedošlo ke změně stupně invalidity a námitkám nebylo vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 10.4.2012 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 21.6.2012 vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň v námitkovém řízení soud zjistil, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně, nejednalo se o invaliditu druhého ani třetího stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII, oddíl A, položce 5a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota zvýšena dle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10%, takže celkově činí 35%.

*Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 2.10.2012 závěrem navrhla důkaz posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., jenž je ze zákona stěžejním důkazem, kterým bude znovu dostatečně a objektivně posouzen zdravotní stav žalobkyně a bude rozhodnuto o stupni její invalidity; rozhodnutí ve věci samé ponechala žalovaná na úvaze soudu dle závěru posudkového zhodnocení. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že žalobkyni bylo dne 30.7.2012 doručeno napadené rozhodnutí ze dne 19.7.2012.*

Žalobkyně po doručení vyjádření žalované zaslala zdejšímu soudu stanovisko datované 18.10.2012, kdy setrvala na své žalobě, neboť ji považuje za důvodnou a zejména žalovaná se vůbec nevyjadřovala k jejímu případu, nýbrž jen obecně zhodnotila právní úpravu, což pro posouzení oprávněnosti jejího nároku není a nemůže být dostatečné; souhlasila a připojila se k návrhu žalované na nové posouzení zdravotního stavu; ve zbytku odkázala na argumenty uvedené v žalobě.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 17.12.2012 za účasti odborného lékaře - internisty, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí

(19.7.2012) byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu prvního stupně, ale nešlo o invaliditu druhého ani třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49% (*pokračování invalidity prvního stupně; lhůta KLP 30.4.2015*). U žalobkyně byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro vícečetné zdravotní postižení, kdy v současnosti největší potíže plynou z obezity z nadměrného příjmu kalorií, pro které je léčena v nutriční poradně, v 07/2012 se podrobila chirurgickému zákroku - bandáž žaludku. Dále je léčena pro asthma bronchiale se záchvaty kašle zejména při změně prostředí, bez ventilační poruchy; urologickým vyšetřením z 03/2012 dokladována střední smíšená inkontinence moče, tato řešena operací v 5/2012 s dobrým efektem; od dětství porucha sluchu - jedná se o těžkou nedoslýchavost, nosí sluchadlo a komunikaci hovorovou řečí zvládá; žalobkyně je sledována rovněž pro dyspeptické obtíže při chronické pankreatitidě s průjmy s v.s. podílem funkční etiologie; v oblasti pohybového aparátu vertebrogenní algický syndrom s minimální poruchou statiky a dynamiky a gonarthrosa II. st. Oproti posouzení lékařem OSSZ hodnotila PK MPSV míru poklesu pracovní schopnosti 45% podle kapitoly IV, položka 14c) přílohy vyhlášky, v čemž zohlednila i dopad dalších onemocnění na pracovní schopnost, zejména sluchové postižení, dyspeptický syndrom a asthma bronchiale; zohledněno bylo i dosažené vzdělání a předchozí výdělečná činnost, převážně administrativní práce. K závažnějším kardiovaskulárním komplikacím ani k závažnějším dopadům do oblasti pohybového aparátu obezita zatím nevede; nebyl hodnocen dopad močové inkontinence na pracovní schopnost, která byla k datu vydání napadeného rozhodnutí operačně vyřešena s dobrým efektem; stanovené procento míry poklesu dle § 3 a § 4 vyhlášky nebylo zvýšeno, protože nebylo dosaženo horní hranice procentuálního rozpětí (40-60%). Žalobkyně není schopna těžké fyzické práce se zvedáním a nošením těžkých břemen, není schopna práce v riziku hluku, s nároky na orientaci sluchem, v nepříznivých klimatických podmínkách, v prostředí prašném a s dráždivými látkami; je schopna dosavadní práce administrativního charakteru či jiné fyzicky lehčí práce s dobrým hygienickým zázemím.

Podáním ze dne 7.1.2013 žalobkyně vyjádřila nesouhlas se závěry PK MPSV a navrhla soudně znalecký posudek na posouzení jejího zdravotního stavu, protože postup této komise byl shledán jako nesprávný, poněvadž je zřejmé, že ostatní zdravotní komplikace jsou rovněž zásadního negativního charakteru, jelikož s nimi jakožto převažujícími operovali jak OSSZ tak i námitkový orgán, proto navýšení omezení za obezitu o pouhých 5% v situaci, kdy žalobkyně trpí celoživotní nedoslýchavostí, která byla sama o sobě původně hodnocena 20%, se jeví jako nedostatečné a nesprávné a stejně tak je nutné zohlednit, že PK MPSV navýšila procentuální hodnocení o 5%, ačkoliv OSSZ i námitkový orgán navýšili základní bodové hodnocení vždy o 10%, žalobkyně tedy považuje toto navýšení za nedostatečné, jelikož by se v něm měla promítnout nejen její celoživotní nedoslýchavost, nýbrž i diagnostikovaná inkontinence hodnocená v základu v rozmezí 40-50%.

Poté k žádosti soudu PK MPSV doplnila svůj posudek dne 24.1.2013, kdy setrvala na svém posudku ze dne 17.12.2012 a zdůraznila, že určila odlišně od OSSZ jako rozhodující zdravotní postižení obezitu z nadměrného příjmu kalorií, neboť stanovené procentuální rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti je nejvyšší ze zdravotních postižení zjištěných u žalobkyně a v rámci rozmezí stanovila míru poklesu se zohledněním i dalších zjištěných zdravotních postižení a vycházela z toho, že u žalobkyně nejsou výrazněji rozvinuty

somatické a metabolické komplikace, nejsou přítomny pokročilé funkčně významné změny v oblasti pohybového aparátu, nejsou přítomny ani kardiorespirační komplikace ani ventilační porucha. Inkontinence močová nebyla zohledněna, neboť byla řešena již v 5/2012 operativním zákrokem s dobrým výsledkem, proto nemá dopad na míru poklesu pracovní schopnosti; sluchové postižení je dlouhodobě kompenzováno sluchadlem, trvají chronické dyspeptické potíže. Dle komise je žalobkyně schopna vykonávat výdělečnou činnost v podstatně menším rozsahu a intenzitě a tato schopnost je snížena maximálně o třetinu.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 30.1.2013 se žalobkyně nezúčastnila z důvodu nemoci a její zástupce závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 19.7.2012 a přiznání náhrady nákladů řízení spočívající v 5 úkonech právní služby a 5 režijních paušálech a z toho 21% DPH, protože nebyla správně posouzena míra jejího zdravotního postižení ani v posudku PK MPSV a nad rámec hlavního zdravotního postižení, kterým je obezita, mělo být toto hlavní postižení navýšeno minimálně o 10%, jelikož ostatní zdravotní komplikace jsou výrazného negativního charakteru; celková míra poklesu měla představovat nikoliv 45%, ale minimálně 50%, což odůvodňuje i změnu míry postižení z prvního na druhý stupeň invalidity. Návrh žalobkyně na doplnění dokazování soudně znaleckým posudkem soud zamítl jako nadbytečný, zejména když žalobkyně k posudkovému zhodnocení ohledně urologických potíží nepředložila žádné nové lékařské zprávy, tudíž poslední lékařskou zprávou z této oblasti je propouštěcí protokol z hospitalizace na urologii z 29.5.2012. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV i jeho doplňku, když se žalobkyni nepodařilo prokázat, že je invalidní ve druhém nebo třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení však PK MPSV nebyly shledány.

Žalobkyně se domáhá přiznání vyššího (druhého či třetího) stupně invalidity upravené

v citovaném § 39 zákona z důvodů uvedených v žalobě. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měl být přiznán minimálně druhý stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 19.7.2012*. Pokud u žalobkyně dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání vyššího stupně invalidity v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři).

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2012 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 17.12.2012 a jeho doplnění ze dne 24.1.2013 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejích onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Na rozdíl od posudkových lékařů OSSZ a ČSSZ, kteří vypracovali podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 25.4. a 19.7.2012 a hodnotili shodně pokles pracovní schopnosti žalobkyně 35%, PK MPSV hodnotila pokles pracovní schopnosti celkem 45%, jak uvedeno shora, tudíž žalobkyně nedosáhla potřebných 50% této ztráty pro invaliditu druhého stupně, proto byla nadále uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí pro invaliditu prvního stupně. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, jímž byla žalobkyně vyšetřena, po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace i lékařských zpráv předložených žalobkyní, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz, vysvětlen byl i důvod odlišného hodnocení. Soud ze strany žalované neshledal žádná závažná pochybení, která by odůvodňovala požadované zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2012 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání vyššího stupně (druhého či třetího) invalidity a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i s námitkami žalobkyně proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.4.2012.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. ledna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně